

ח"כ עמר בהפגנה אלימה של האופוזיציה ב"אגד" היריבים בקואופרטיב רוצים את ראשו

במשך 4 שנים התחמק עמר

משורות מילואים פעיל

רק ביום השני בבוקר נזכר

עמר שהוא מכיר את הרס"ל

רס"ל אזולאי נבדק במכונת

אמת, עמר סירב להיבדק

ח"כ בנימין בן אליעזר בדק

אפשרות לעזור לחברו

ב יום השישי האחרון, כאשר פירסם הצהרון ידיעות אחרונות תחקיר על ח"כ ששיחוד רבי-סמל, כדי להשתחרר משרות-מילואים, ללא ציון פרטים מזהים, רצו רבים להאמין שה' פירסום הוא תעלול נוסף, שבא להמחיש את האכסורר בהצעת-חוק ה' מתגבשת למניעת פירסום שמות חשודים. השער האחרון של העולם הזה

אנשי אגד. אבל לפי שעה הוא לא הצ' ליה בכך. אנשי האופוזיציה באגד לא הסתפ' קו בפירסום עיתונאי. הם פנו למישטי' רה, והיחידה הארצית לחקירות-הונאה החלה לחקור את הפרשה. בימים הקרוב' בים צפויה המלצה של המישטרה להע' מיד את עמר לדין באשמת מתן שוחד' בחירות. בעיקבות כל אותם פירסומים נזכר

יועמד לדין. שוחרר חומר נוסף נגדו. כפי שפורסם לראשונה בעולם הזה, במדור תשקיף (31.7.85), היה ברור שיריביו לא יניחו לעמר. כך נאמר בידיעה, תחת הכותרת: "עולים על עמר". האופוזיציה באגד מכינה חומר חדש על יושבראש המזכירות שלמה עמר. לטענת האופוזיציה נכנס עמר לכנסת אחרי שנתן לבוחרים ערביים

על מיכתב-הפיטורין: "תעשה לו מיסגרת, ותמשיך לעבוד כאילו לא קרה דבר". אוולאי שב בקריית-שמונה, אך קיבל מיכתב-פיטורין נוסף. אז הציע לו עמר הסדר אחר: אוולאי יעבוד במוסך של אגד, אך את משכורתו הוא יקבל מחברת-שמירה, שעבדה למען הקור אופרטיב. עד יום השני השבוע הכחיש עמר

הח"כ והרב-סמל

ראשיהד וייצמן עם עמר (משמאל) באסיפת-בחירות* מיכתב-התפטרות כתורת-נגד לכלנתריזם

אלברט אוולאי מקריית-שמונה נסי' פור האישי שלו. בסוגריים יאמר, שזוהי הוכחה נוספת לאכסורר בהצעת-החוק לאיסור פירסום שמות חשודים. לא אחת קורה שפירסום פרשה בעיתון מביא אנשים אחרים. שקראו את הירי' עה ומכירים את הנפשות הפועלות בה, להביא מידע חדש, השופך אור נוסף על הפרשה. המיקרה של עמר מוכיח עניין זה בצורה מצויינת. אילו היה קיים כבר עתה חוק כזה, אי-אפשר היה לפרסם את פרטי הפרשה לפני כמה חודשים, משום שבאותו הזמן העניין היה בוד' (המשך בעמוד 36)

נגליל הבטחות שכמוהן כשוחד' בחירות". כעבור חודש נשאו האימים פרי. בידיעות אחרונות ובמניסין צוטטו שכירים דרוויים של אגד מצפון-הארץ, שאמרו כי עמר הביטיח להם קביעות, אם יפעלו למען רשימתו. בזמן הבחירות היה עמר זקוק לכל קול. ראשית, הוא השתוקק להיכנס לכנסת, וידע כי מקומו אינו מובטח לו — הוא היה מס' 3 ברשימה. שנית, הוא ידע שכל חבר אגד או בן מישפחתו שהוא יצליח לגייס לתנועה יחזק את כוחו במאבקים הצפויים בתנועה אחרי הקמתה. עמר ניסה אחרי כן לנצל את כוחו כדי להגדיל את מוסדות התנועה ולגייס חברים חדשים — תוך כדי הישענותו על מקור כוחו, מאגר של

את הסיפור כולו וטען שאינו מכיר את אוולאי. ביום השני בבוקר הוא נשבר, וסיפר שעבר על תיק המיסמכים האי' שיים שלו כעובד אגד, ונדמה לו שהוא אכן מכיר אותו. זהו שקר גס. אוולאי שפוטר מאגד סופית אחרי הבחירות לכנסת, היה לפניו מרכז סניף-יחד בקריית-שמון' נה, ביחד עם עסקן אחר, אברהם אשא. הוא הגיע ליחד, כמו הרבה אנשי אגד אחרים, בגלל עמר, שרחף אותם לעבוד בתנועה — בשכר או בהתנדבות — סתיו, שהוא נפגש בביתו עם ראשי יחד. עמר, שהביא את האיש לתנועה, ששמו הופיע בלוח-האיכון שלה במטה בתל-אביב כראש המטה בקריית-שמונה, עשה טעות חמורה בהכחישו את הקשר ביניהם — אם כי לא היתה זו טעותו הראשונה בפרשה המורדה. בחודש יולי השנה הצליחה השדולה של עמר למנוע את הסרת חסינותו, בדרך להעמדתו לדין. עמר הואשם כי בהיותו יו"ר מזכירות אגד ידע על ציתותים בלתי-חוקיים לחברי האופ' ויציה בקואופרטיב, ואף האזין לקלטת של הציתותים. שאר המעורבים בפר' שה הועמדו לדין (העולם הזה 29.8.84), ועמר, שנבחר לכנסת, ניצל בזכות החסינות שלו. היועץ המישפטי לממשלה, יצחק זמיר, ביקש את הסרת החסינות, כדי שיהיה אפשר להגיש כתב-אישום חדש, אך ועדת-הכנסת הכשילה בעורמה את הסרת-החסינות. עמר הודיע בתחילה שהוא לא התנגד להסרת-החסינות, כי הוא חף-מפשע ובטוח בצדיקתו. למעשה, הוא ושאר אנשיהד עשו הכל כדי למנוע את הסרת החסינות. בעיקבות כך התעוררו שוב אנשי האופוזיציה באגד. מאז נכנס עמר לפור' לטיקה, הם טענו, הוא מגייס את הקואופרטיב לעסקיו המפלגתיים הצריים. כפי שפורסם לראשונה בה' עולם הזה, הוא ביצע עסקות מוזרות עם אישיהעסקים רמי אונגר, שאחר כך היה למממן של יחד. בעודת ראו את מעשיו בחומרה, על רקע נציגות-פינאני' סים בקואופרטיב ומצב השכירים. אחרי שהתברר סופית שעמר לא

או יו"ר מזכירות אגד — התפקיד הבכיר ביותר בקואופרטיב. לאותו ש' רות-מילואים זומנו אנשי אגד נוספים. עמר וכמה נהגים נוספים, שהגיעו לבסיסם בקריית-שמונה, ניהלו שיחה עם הרבי-סמל במקום. היה זה אלברט אוולאי, איש-קבע, שאנשי אגד הכירו אותו כאשר שימש לפני כן כמכונאי במוסך אגד בצפון, לפני שפוטר עקב צימצומים והתגייס לצה"ל. באותה שיחה אמר מישחו לאזולאי: "אם אתה מסדר ששלמה עמר ישרת פה, במחנה-גיבור, קנית את עולמך באגד". אוולאי ענה: "אין בעיה, אתה יכול

השבוע שעבר, תחת הכותרת: "אשת שר נעצרה במכון עיסוי" שנועד אף הוא להציג את האכסורריות של הצעת- החוק, הקדים את ידיעות אחרונות בשלושה ימים. מערכת הצהרון גם ציינה שיש קשר בין צורת טיפולה בפרשה לבין הצעת-החוק, והסבירה: "כדי להמחיש את הסכנה שבהצעת-ה' חוק, החליטה בפירוש (המערבת) שלא לפרסם את שם האישה או פרטים מזהים עליו". אבל מי שהיה בסוד-העניינים ידע שאין זה תעלול, אלא סיפור-אמת. בחור דש יוני 1983, שנה אחרי פרוץ מיל' המת-הלבנון, כשחיללי צה"ל המשיכו

צה"ל מחפה על הח"כ

סריגה מחסירה של חשד לשיחוד קצין בצה"ל עלידי איש-מילואים במהלך מול' חמו-הלבנון, כדי למנוע מאישיהמילואים יציאה לשרות בנבטיה, מושתקת עלידי גורמים בכירים בצה"ל. אישיהמילואים נבחר בעבור שנה לכני' סת, ולצה"ל נמסר תצהור מלא של קצין צה"ל שקיבל את השוחד — מקום-עבודה תמורת השארת איש המילואים בתוך שטח ישראל.

הסקופ ב.העולם הזה" (4.12.85) הפירסומים גוררים עוד מתלוננים ליהרג יוסי-יום בלבנון, ומיספר החללים כבר התקרב ל-500, ניסה איש-ציבור, שעדיין לא היה ח"כ, להשתמש מש' רות-מילואים בלבנון — שרות שכל חייל-מילואים חמד ממנו פחד-מוות. יואן עברו אלא 36 שעות מאז הופעת העיתון, והח"כ שלמה עמר מיחד הודיע ברבים שהוא מזהה את עצמו כנושא הכתבה — תוך הכחשת הפרטים — לראות את עצמן עושה את המילואים במחנה הזה. כמכה טלפונים אני מסדר לך את הנושא. לא יהיו בעיות". עמר התחייב להחזיר את אוולאי לאגד וכך היה. הוא קיבל עבודה בסניף טבריה של הקואופרטיב, אבל אחרי 11 חודשים הודיע לו המנהלה שהוא מפוטר. הוא מיהר ללישכתו של עמר בחיפה, שם אמר לו עמר, אחרי ששמע